

[Wilhelm]

tale om. Så ville det da være mere naturligt at sige: lad os så beholde tingenes tilstand med nævninge på disse tre straffelovsområder, selv om strafferammen sættes til 6 år, og lad os så se, om denne bredere vurdering med kommissionsarbejde, med høringssvar, med seminarer osv. og måske med et retsplejelovsinitiativ om 8 år, fører til, at man siger: ud med dem! Undersøgelserne taler for, at de lige så godt kan ryge ud. Men det er da mærkeligt, synes jeg, specielt med SFs begrundelse, at sige: lad os hive dem ud nu, og lad os så lave et undersøgelsesarbejde for at se, om de egentlig burde være der.

Jeg finder altså, at det er helt logisk, også under indtryk af løftet om en grundigere samlet behandling af dette problem om lægdommerne i den danske retspleje, at beholde situationen, som den er på disse områder nu, og ikke benytte dette helt andet forslag til at indskrænke nævningeinstitutionen. Og lad så dette samlede arbejde og disse samlede overvejelser afgøre fremtiden også for disse områder.

Jeg vil gerne, hvad jeg ikke nåede før, takke for tilslutningen – den er blevet lidt større i mellemtiden – til vores forslag, både den betingede tilslutning fra dem, der havde sympati, men ville undlade at stemme, og den ubetingede tilslutning fra i hvert fald retsforbundet og vistnok fremskridtspartiet. Men jeg synes også, at de bemærkninger, der har været gjort om disse ting, taler for – uden at vi skal lægge grus i maskineriet – at tage – og jeg forstår, at der allerede er indkaldt – det lille, hurtige møde i retsudvalget for at se, om ikke vi kunne finde ud af, måske ved at ændre lidt i vores ændringsforslag, ikke at ændre væsentligt på nævningeinstitutionen, når vi nu har fået løfte om et større samlet vurderingsarbejde om hele problemet: lægdommere i retsplejen.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg skal kort oplyse, at fremskridtspartiet kan stemme for det af VS stillede ændringsforslag. Straffegrænsen for nævningebehandling har hidtil gået ved 8 år. Strafferammerne har imidlertid i en årrække været for nedadgående, og en fortsættelse vil betyde, at nævningene efterhånden helt glider ud af domstolene; det ønsker vi ikke. Vi så også gerne

en tilbundsgående drøftelse af nævningekontra domsmandsbehandlingen.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skulle måske først sige, at vi jo ikke først og fremmest er her i dag for at drøfte nævningebehandling eller ikke nævningebehandling. Vi er her for at drøfte ændringer i straffelovens §§ 216 og 217 bl. a. Vi er her for at drøfte, om de gældende strafferammer er rimelige eller ej, og det er mit indtryk, at der er et klart flertal, der har den opfattelse, at de nugældende strafferammer ikke er rimelige. Der bør være en skelnen mellem dem, fordi maksimumsstrafferammen er for høj i forhold til de lovovertrædelser, som typisk pådømmes efter de pågældende bestemmelser.

Lad mig for at markere dette nævne, at i betænkningen side 33 er opgjort strafudmålingerne i sagerne efter de to paragraffer i årene 1974-78. Langt den største gruppe sager, langt den største gruppe domme bevæger sig i mellemrummet mellem fængsel i 6 måneder og fængsel i 1 år. Det er 112 sager. Hvis vi tager gruppen mellem 4 år og 6 år, er det 6 sager i løbet af 5 år, altså et overordentlig lille tal. Som straffelovrådet i sine meget grundige undersøgelser har konstateret, må man sige, at tiden er løbet fra dette strafmaksimum, der er tale om i de pågældende bestemmelser, og det er det, der er hovedemnet for det lovforslag, der er lagt frem.

Så kan det godt være, at man derudover eller i forbindelse hermed skal drøfte nævningeinstitution og lægdommerelement i det hele taget, men det står ikke i nogen nødvendig sammenhæng med dette forslag, således som hr. Wilhelm siger.

Jeg tror ikke, at der er brug for flere års udredningsarbejde for at tage stilling til ændringer i lægdommerelementet i øvrigt. Det er jeg sikker på der ikke er.

Jeg vil også gerne præcisere, at når straffelovrådet har behandlet disse problemer og de har været sendt til høring hos de organisationer, som er nævnt, har man selvfølgelig også dér overvejet de konsekvenser, som hr. Wilhelm nævner, og man har ment, at disse konsekvenser var rimelige i forhold til lovforslagets hovedsigte. Derfor mener jeg ikke, at den argumentation, der er fremført fra hr.